

βοῦτος τό, Ἰκαρ. Ἰων. (Σμύρν.) βοῦτ-τος Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. βοῦτος ό, Στερελλ. (Μεσολόγγ.) βότ-τους Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοῦτῶ.

1) Τὸ ἔργον τοῦ δύτου, τοῦ σπογγαλιέως Ἰων. (Σμύρν.) Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ.: Ὁ δεῖνα πάει ἔς τὸ βοῦτος Μεγίστ. Ἔκανε πολλὰ χρόνια ἔς τὸ βοῦτος Σμύρν. 2) Τὸ πτηνὸν βουτηχτάρα, ό ιδ., Ἰκαρ. 3) Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον Στερελλ. (Μεσολόγγ.) 4) Τὸ κολύμβημα Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Βοῦτος Ἰόνιοι Νῆσ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βοῦτ-τος Κύπρ. Ρόδ.

βουτουλάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. βουτ'λάρ'σσα Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτουλο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρις.

Φουσκωτός: Βουτ'λάρ'σσις μαξιλλάρις.

βουτούλι τό, Ζάκ. Πελοπν. (Βασαρ. Καλάμ. Μεγαλόπ. Μεσσ.)—Λεξ. Βλαστ. 230 Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτουλο.

1) Τολύπη, θύσανος βάμβακος Ζάκ.—Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. Δημητρ. 2) Βομβύκιον μεταξοσκώληκος Πελοπν. (Βασαρ. Καλάμ. Μεγαλόπ. Μεσσ.) III) Ἴχνος Πελοπν. (Βασαρ.): Τὴν σακατέψαμε τὴν ἀκρίδα, δὲν ἔμεινε οὔτε βουτούλι.

βούτουλο τό, Χίος (Βολισσ. κ. ἄ.)—Λεξ. Βλαστ. 435 βούτ'λου Λέσβ. βούταλο Χίος—Λεξ. Βλαστ. 435.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὗς. βότουλος, δι' ό ιδ. Σχολ. Ἀριστοφ. Ἰππῆς 490, ό ἐκ τοῦ Λατιν. *botulus*=ἀλλᾶς, λουκάνικον. Ἰδ. Κ' Ἀμάντ. Χιακ. Γλωσσάρ. 18.

1) Κηρήθρα τῶν μελισσῶν Χίος. 2) Ὀπή ἐντὸς τοίχου Χίος (Βολισσ.): Πήγαινε ἀφ' τὸ βούτουλο νὰ φέρῃς τὸ κλειδί. 3) Θηλή τοῦ ὀκτάποδος Χίος—Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. 4) Μαστός Λέσβ. 5) Ἐξοίδημα Λέσβ.: Τὸν βούτ'λου ποῦ πρῆξιτι μουναχό τ' τσ' ἀνοίγει Λέσβ. 6) Πήλινον ἀγγεῖον Χίος.

βουτουλώνω Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτουλο.

1) Κάμνω, ἀποφέρω καρπὸν, καρποφορῶ: Δὲν ἐβουτούλωσ' ἀκόμα τ' ἀραποσίτι, εἰν' ἀκόμ' ἀβουτούλωτο. Δὲ θὰ βουτουλώσῃ τίποτα φέτο. 2) Μεταφ. προκόπτω εἰς τὴν ζωὴν, εὐδοκιμῶ: Ποῦ νὰ μὴ βουτουλώσῃς, παιδάκι μου! (ἁρά).

βουτσάδικο τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτσαῖς παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. βουτσαῖδες καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικο, δι' ἣν ιδ. -ικος.

Βαρελλοποιεῖον. Συνών. βαρελλάδικο, βουτσινάδικο.

βουτσάκι τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτσαῖς διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Μικρὸν βαρέλλιον. Συνών. βαγενάκι, βαγενίτσα, βαγενόπουλλο, βαρελλάκι, βαρελλίκα, βαρελλίτσα, βαρελλοπούλλα, βαρελλούδι, βουτσελλάκι, βουτσελλί, βουτσελλίτσα, βουτσελλόπικο, βουτσελλοπούλλα, βουτσελλόπουλλο, βουτσελλούλλα, βουτσούδι. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βουτσάκι Μεγίστ.

βουτσάρα ἡ, πολλαχ.

Μεγεθ. τοῦ οὗς. βουτσαῖς διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρα, δι' ἣν ιδ. -αρος.

Μέγα βαρέλλιον. Συνών. βαγένα 1, βαρέλλα 1, βαρελλάρα.

βουτσαῖς ό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτσαῖς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -αῖς. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ὁ κατασκευάζων βαρέλλια, βαρελλοποιός. Συνών. βαγεναῖς, βαρελλαῖς, βουτσινᾶς, βουτσειτῆς. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Βουτσαῖς Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.).

βουτσαῖ ἡ, Κῶς.

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτσαῖς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εῖα.

Ποσότης ὅση χωρεῖ εἰς ἓνα βαρέλλιον: Ἄσμ.

Ἐντὸς βουτσαῖς κρασὶν ἤπιε ποῦ χίλιες λίτρες τό 'να.

βουτσελλά ἡ, Ἡπ. (Κούρεντ. κ. ἄ.) Θεσσ. Θράκ. (Σηλυβρ. Φανάρ.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Λακων. Οἶν. κ. ἄ.)—Λεξ. Αἰν. Μ'Εγκυκλ. Πρω. Δημητρ. β'τσελλά Εὐβ. (Στρόπον. κ. ἄ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Χουλιαρ.) Θράκ. (Μέτρ.) Θεσσ. (Καρδίτσα) φ'τσελλά Ἡπ. (Ζαγόρ. Χουλιαρ. κ. ἄ.) Θεσσ. (Ὀλυμπ.) Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ. Γαλάτιστ. Κοζ. κ. ἄ.) Στερελλ. (Εὐρυταν.) φ'τσελλά Μακεδ. φουτσελλά Εὐβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτσελλί κατὰ τύπ. μεγεθ.

1) Βαρέλλιον συνήθως ξύλινον διαφόρων μεγεθῶν χρησίμουν πρὸς μεταφορὰν ὕδατος, οἴνου κττ. ἐνθ' ἄν.: Βουτσελλά τοῦ νεροῦ Ἡπ. Τρυγοῦνε, βουτσελλίς κατακρανλοῦν, χαίρεται ό κόσμος Φανάρ. Ἐχουμ' μὲν φ'τσελλά πιτ'μὲζ' Κοζ. Ἀφῆκαν μὲν στιγμὴ τοὺς κόπανους καὶ τοῖς βουτσελλίς καὶ κοιτάχτηκαν ἡ μὲν τὴν ἄλλη (ἐκ διηγ.) Ἡπ.

2) Μετων. γυνὴ βραχύσωμος καὶ παχεῖα Πελοπν. (Βούρβουρ.) κ. ὁ.—Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Πρω.

βουτσελλάκι τό, ἀμάρτ. β'τοιλλάκ' Εὐβ. (Στρόπον.) Ἡπ. (Χουλιαρ.) φ'τοιλλάκ' Ἡπ. (Χουλιαρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτσελλά διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

Βουτσάκι, ό ιδ.

βουτσελλί τό, Ἡπ. Πελοπν. (Μεσσ. Οἶν. Ὀλυμ.)—Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 300 Δημητρ. βουτσελλί' Ἡπ. β'τσελλί' Εὐβ. (Στρόπον.) Ἡπ. (Χουλιαρ. κ. ἄ.) Θεσσ. Μακεδ. (Γρεβεν. κ. ἄ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) φ'τσελλί Εὐβ. (Αἰδηψ.) φ'τσελλί' Ἡπ. (Ζαγόρ. Χουλιαρ. κ. ἄ.) Θεσσ. (Ὀλυμπ. κ. ἄ.) Μακεδ. (Βλάστ. Γαλάτιστ. Γρεβεν. κ. ἄ.) βορτσέλλι Ἡπ. (Κούρεντ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτσαῖς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλι.

1) Μικρὸν βαρέλλιον ἐνθ' ἄν.: Πηγαίνουν ὅλις μαζὶ τραγ'δεῶντα κὶ παίρνουν νερὸ κὶ δένουν τὰ β'τσελλίς τους μὲ λυγαρεῖς Γρεβεν. || Γνωμ. Μὴν ξεχνᾶς τὸ καλοκαίρι τὴν κάππα καὶ τὸ χειμῶνα τὸ βουτσελλί (διότι ό καιρὸς εἶναι εὐμετάβολος καὶ ἀσταθής) Ἡπ. Συνών. βεδούρι 1. 2) Μικρὸν πῆλινον δοχεῖον ὕδατος Εὐβ. (Αἰδηψ.): Πᾶρ' εὐὸ τὸ φ'τσελλί κ' ἐγὼ παίρνω τὸ ταγάρι.

βουτσελλίτσα ἡ, ἀμάρτ. β'τοιλλίτσα Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτσελλά διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Βουτσάκι, ό ιδ.

